

Március 15-én

Ábrányi Emil

Ha márciusnak idusán
Vallásomat kérdezné valaki,
Azt válaszolnám nyíltan, igazán:
Az én vallásom a Hazám!
Ki nemzetem javára él
Ki munkához versenyre kél,
Ki érte áldoz szüntelen,
Az egy valláson van velem!
Vallásom az, hogy én is ott legyek
Azok között, kik érte küzdenek,
S mind megtegyem egészen halálig,
Ami Hazám: dicsőségére válik.

Ha márciusnak idusán
Vallásomat fürkészsze kérdenék,
Azt válaszolnám nyíltan, igazán:
Az én vallásom a Testvériség!
Vallásom az, hogy mindenkit szeressek,

Amíg okom nincs, senkit meg ne vessek,
Becsüljem mindig más jogát,
Testvéreileg karoljam át
Az irgalmast, a jót, nemest,
A tiszteletre érdemest!
Vallásom az, hogy embertársaim közt
Ne válogassak rang, címer szerint,
A hű, a munkás, tiszta lelkű ember
Jöjjön szivemre mind!

Ha márciusnak idusán
Vallásomat kíváncsian kutatnák,
Azt válaszolnám nyiltan, igazán:
Az én vallásom a Szabadság!
Szabadság, lelkünk méltósága, fénye,
Szabadság, férfinak a legszebb erénye,
Mely önmagát fékezni tudja jól,
De zsarnokok jármába nem hajol.
Szabadság, mely romokon is teremt,
Mert jóra vágyik és a célja rend!
Az én vallásom az a szent erő,
Mely vértanúk sírjából tör elő,
Vagy, mint egy Isten, égből földre jó,
Ha bűn, gonoszság uralomra hágott,
Hogy vérével megváltsa a világot.

E nagy napon kívánom lelkesedve:
Vallásomat minden magyar kövesse!
E nagy napon, szivemből azt kívánom,
Hogy ne legyen üres szó ez a három,
Míg a magyarban lélek lángja ég:
Haza, Szabadság és Testvériség!

Isten áldd meg a magyart!